

Bilag 1.

Dansk fotografisk Forenings Bestyrelse.

Til det i Landstinget i Anledning af Lovforslaget om Eneret til fotografiske Arbejder nedsatte Udvalg.

I Anledning af ovennævnte Forslag og dets første Behandling i Landstinget beder undertegnede Bestyrelse i Dansk fotografisk Forening om Tilladelse til i største Ærbødighed at maatte fremsætte følgende Bemærkninger for det høje Udvalg.

Idet vi først udtrykke vor Taknemmelighed over, at Kultusministeriet har fremsat et Forslag, som bringer den danske Fotografilovgivning paa Højde med Udlandets nyere Love paa dette Omraade, er det vort Haab, at de Indvendinger mod Loven, der ere fremkomne ved Tingets første Behandling, gennem det højtærede Udvalgs nærmere Overvejelser maa findes at være for strenge.

Overfor de almindelige Betragtninger over Fotografiens Ret til overhovedet at blive beskyttet tør vi henvise til, at alle Kulturstater have Beskyttelse for Fotografier, og at Tendensen i de Lande, hvor der er særlige Fotografilove, gaar i Retning af at forøge denne Beskyttelse. Vi pege i denne Forbindelse paa, at ogsaa Bernerkonventionen efter de mange Aars Vaklen nu har taget Fotografien med i Beskyttelsen.

Vi vedlægge her som Bilag I. en kort Oversigt over de forskellige Landes Lovgivninger paa dette Omraade, uddragne af forskellige tyske Skrifter. Som det højtærede Udvalg vil se, er Danmark det slettest stillede af alle de paa Oversigten nævnte Lande, idet det baade har den korteste Beskyttelsesfrist og dertil flere Formaliteter end noget andet Land. I de Lande, hvor Fotografier under visse Betingelser beskyttes som Kunstværker, skal Dommeren i Tvivlstilfælde afgøre, om Fotografiet kan betragtes som saadant.

Hvorvidt Fotografier kunne fortjene Navn af Kunst, skulle vi ikke udtale os om, men vi maa dog henvise til, at en Udstilling af internationale fotografiske Arbejder som Dresdener Udstillingen 1909 giver et overvældende Eksempel paa, hvad der af kunstnerisk begavede Fotografer kan opnaas af Stemning og Karakterskildring. Vi formene, at Fotografiens Stilling midt inellem Kunst og Haandværk er den fornemmelige Grund til, at Lovgiverne i de forskellige Lande have haft de lange Overvejelser overfor fotografiske Love ogsaa i Danmark, hvor det første Udkast til Revision som bekendt fremkom for 20 Aar siden.

Hvad Beskyttelsesfristen angaar, har det været en særlig Tilfredsstillelse for os, at Kultusministeriet har ment at kunne slutte sig til Bestemmelserne i den nye norske Lov om 15 Aar efter Død. Vi ville her bede det høje Udvalg betænke, at det kun er et mindre Antal af Fotografens samlede Arbejder, der faar Gavn af den lange Beskyttelse, idet det fornemmelig kun er Billeder, hvis Optagelse Fotografen selv har taget Initiativet til, og hvor han har forstaaet at vælge Motiver af blivende Værd, og det højtærede Udvalg vil maaske overfor disse særlig fortjenstfulde Billeder ikke have noget imod den lange Beskyttelse. Vi bede her det højtærede Udvalg tage i Betragtning, at naar en Fotograf — maaske med særlige Evner, Anstrengelser og Udgifter — i mange Aar paa egen Regning har udført en Samling Fotografier, f. Eks. Arkitektur, Stereoskop eller gammel Kunst, om det da ikke er ubilligt, at han efter faa Aars Forløb skal se sine Arbejder ubeskyttede overfor Reproduktion (f. Eks. overfor Brevkort), hvor han har haabet paa en Fortjeneste til sine gamle Dage eller til de efterladte. Det er jo nemlig saaledes, at et Fotografi — i Modsætning til Kunst